

Америчка демократија стварана уз помоћ Нацистичких целата

Пише: Сергеј Балсамов

четвртак, 03 фебруар 2011 17:28

Руска Правда

03.02.2011

Америчке власти су намерно пружале уточиште нацистичким злочинцима, да би их користили против СССР. То питање се сада поново отвара, након

смрти ратног злочинца Питера Егнера, америчког држављанина који је учествовао у ликвидацији око 17,000 људи у концентрационом логору Старо Сајмиште, у Србији. Егнер је умро прошле седмице природном смрћу, у својој 88 години, избегавши на тај начин било какву казну за своје злочине.

Његово изручење су захтевале израелске и српске власти, али су американци одлучили да том нацисти дозволе да умре у миру. То није прва врста таквог инцидента, где су амееричке и западно-европске власти користиле разне изговоре да избегну изручење нацистичких ратних злочинаца.

На пример, Шандор Кепиро, један од најтраженијих бегунаца на листи Визенталовог центра. Кепиро је оптужен за организовање убиства преко 1,250 српских цивила у Новом Саду, 1942. Мађарске власти су га „пронашле“ кривим за ратне злочине из 1944, али га никада нису казнили за те злочине. Листу земаља, које се најмање „труде“ да открију и испоруче Наци-злочинце, чине: Норвешка, Шведска, Сирија, Естонија, Литванија и Украјина.

Аустрија би такође требала да се нађе на тој листи. Та земља до сада није сарађивала са никим, везано за изручење ратних злочинаца. На пример, бивши шеф хрватске полиције Миливој Ашнер је одобрио ликвидацију хиљада људи (Срба) у НДХ, али аустријске власти одбијају да га испоруче. Латвијске власти, и дан данас активно подржавају Наци злочинце. То је нарочито приметно у случају легалне помоћи бившем полицајцу Џону Демјануку (рођен као Иван Демјанук), који је оптужен за масовне ликвидације хиљада цивила.

У том случају Латвија ужива потпуну подршку САД. Очигледно је да је таква подршка и одбрана нацистичких ратних злочина подстицана и одобрена од стране Америке. Према извештају америчког правосуђа(владе) из 2005, ЦИА и британске тајне службе су пружале уточиште Нацистима, од којих већина у стварности никада неће ни одговорати за своја недела.

Америчке власти су пружале свесно и намерно заштиту нацистичким ратним злочинцима. Амерички званичници су били савршено свесни њихове мрачне прошлости, али су одлучили да ти злочинци могу да служе америчкој „демократији“, исто тако као што су служили Хитлеровом Трећем Рајху. Нацисти су коришћени као научници, и као извор обавештајних података.

Документи који бацају ново светло на сарадњу специјалних америчких служби и Наци злочинаца су јавно објављени (деklasификовани) 2006. Према тим изворима, ЦИА је намерно одлучила да не ухапси озлоглашеног ратног злочинца Адолфа Ајхмана, под изговором да би Ајхман могао да изнесе истину о Хансу Глобкеу, који је био високо рангирани званичник Савезне Републике Немачке током 1950-их. Још важније (за американце)- Глобке је био на позицији блиског сарадника Канцелара Конрада Аденауера.

Према Њу Јорк Тајмсу, најокрутнији ратни злочинац, који је служио ЦИА, је био Ото вон Болшвинг, близак сарадник наци ђелата Адолфа Ајхмана.

Он је директно учествовао у прављењу планова за тотално истребљење јевреја. Четири преостала Ајхманова блиска сарадника су такође радили за ЦИА, ФБИ(ај) и Пентагон.

Наводимо још једну интересантну фигуру- Артура Рудолфа, немачко-америчког „ракетног“ инжењера, који је био задужен за нацистичку војну фабрику Митлеверк. Рудолф је био оптужен да је користио ратне заробљенике као робове у тој фабрици. Американце није уопште интересовала његова мрачна прошлост. Само их је интересовало његово знање из области ракетне технологије. Рудолф је постао веома успешан у САД. Примео је награду од НАСЕ и прозван је „оцем“ Сатурнове ракете број #5.

Хорст Копков, нацистички немачки СС мајор, који је радио за Гестапо, почео је после рата да служи у британским специјалним службама, да би им помогао у борби против совјетске шпијунаже. Испада да је американцима и њиховим савезницима било неопходно директно искуство спровођења Холокоуста, да би се борили против раста комунизма у Европи. Из тих разлога су „савезници“ спречавали властите имиграционе власти да депортују такве типове.

Бивши совјетски грађани, који су радили за Трећи Рајх, су потпуно друга прича. Према споразуму са Јалте из 1945, сви совјетски грађани који су сарађивали са нацистима, су требали да буду испоручени СССР након ратног пораза Немачке. Они су сви практично испоручени совјетској унији. Они који нису били испоручени СССР, укључујући хиљаде бивших СС официра, су пронашли уточиште у француској Легији Странаца, да би се потом населили у Аустралији или САД.

Превод: Миодраг Новаковић

Извор: http://english.pravda.ru/world/americas/03-02-2011/116766-nazi_war_criminals-0/